

Akademický rok 2024/2025

## Diplomová práce – posudek oponenta

**Jméno a příjmení studenta:** Bc. Viktória Citráková

**Název práce:** Thanks to my father who gave me this gucci face

### Slovní hodnocení:

Diplomovou práci Viktorie Citrákové, jejímž praktickým výstupem je video ve formátu hudebního videoklipu, jsem měla možnost posoudit prostřednictvím několika konzultací a následně skrze její odevzdanou dokumentaci. Už od začátku společné komunikace mě projekt zaujal nejen svou netradiční kombinací hudebního videoklipu a tématu dospívání v rodině neslyšících, ale také (v nejlepší slova smyslu) ambiciózním a hluboce promyšleným přístupem, který do něj autorka vkládala. Právě otázka reflektovaných ambicí v značně mediovaném prostředí dnešní doby pro mě při čtení zůstala jedním důležitých klíčů pro výklad práce. Autorka se v ní pohybuje na dvou různých, ovšem dobře propojených rovinách – tematizování vlastní zkušenosti a identity, kterou utvářel její vztah k neslyšícím rodičům, a to zejména k otci, a ohledávání možností a limitů práce s žánrem hudebního klipu. Její přístup k práci s osobní zkušeností se, dle jejího pohledu, zpracovaným prožitkem citlivě balancuje mezi rovinou humoru a závažnosti. Autorčina práce s citlivostí však v tomto ohledu překračuje časté pojetí ve smyslu pokusu o vytváření sebe-terapeutických narativů či subtilní kritiky systémového útlaku.

Koncept výstupu – přivlastnění si motivů z různých současných videoklipů, ovšem bez hudby a v kombinaci se znakovým jazykem – přesahuje individuální rovinu „výpovědi“ autorky směrem k dílu, které zapojuje a snad i zprostředkovává perspektivu neslyšících. Za jednu z nejsilnějších stránek práce tedy považuji to, že z ní, současně se záměrem odvyprávět osobní zkušenost, výrazně vystupuje i neokázale prezentovaný zájem zohlednit prožitek druhých, a přitom se neomezit na roli pouhé facilitátorky.

To mě přivádí zpět k tématu reflektovaných ambicí, nebo snad potenciálních aspirací, které jsou vlastně obsaženy v samotném názvu *Thanks to my father who gave me this gucci face*. Ten Viktória v několika momentech práce výstižně vysvětluje jako paradox, v němž „gucci“ může znamenat něco módního a žádoucího, stejně tak jako i něco kýčovitého s odkazem na vkus nižších sociálních vrstev. V jejím případě se jedná o tvář, která jí bude navždy připomínat rodinnou historii a životní osud otce, ale současně je i, jak by se dalo v současném social media slangu říci, její „face card“, tj. předností a něčím co ji může udělat zajímavou v očích druhých.

Ikonická estetika Gucci, která často spočívala na strategii kombinace často nečekaných, na první pohled „nevkusných“, „stareomódních“ či tzv. východní Evropou inspirovaných fragmentů, mnohdy spoléhala právě na specifické schopnosti modelů a modelek takový styl „unést“ a povýšit jej na něco uznávaného. Pokud bychom tuto logiku aplikovali na otázky vlastní identity či traumatu, lze uvažovat, nakolik je každému z nás dáno, aby se z těchto prožitků stalo umělecké dílo, kterému se podaří upoutat pozornost veřejnosti a které se stane víc než jen převyprávěním zkušenosti. Odpověď bych tu mohla rozvádět dlouze, ale pro účel tohoto posudku je dle mého názoru důležité říct, že v případě Viktorie Citrákové se to povedlo, a to nejen „*thanks to her father who gave her that gucci face*“.

**Otázky k rozpravě:**

Během příprav jsi zohledňovala současnou stereotypizaci tzv. *slavic* estetiky jako něco, co by sis ráda s určitým nadhledem přivlastnila a otiskla do podoby videa. Ačkoliv nyní nedokážu naplno posoudit, do jaké míry se to ve výsledku projevilo, zajímalo by mě, zda jsi uvažovala nad tím, jestli bude video působit stejně pro místní i zahraniční, především *non-slavic*, diváky. Mohlo by to fungovat jako autorský záměr?

V práci uvádíš, že zvolený formát videa na výšku podle tebe podtrhuje soustředění na sledovanou postavu, na rozdíl od horizontálního formátu, který kopíruje tradiční rozhled oka. Tato prezentace videa v posledních letech rapidně roste, a to zejména kvůli interfaceům sociálních platforem, jimž se dnes tvorba videí přizpůsobuje. Jaký myslíš, že to – vzhledem k tvému poznatku o větším zaměření na postavu – může mít v blízké budoucnosti vliv na vnímání pohyblivého obrazu na nejobecnější rovině?

**Závěrečné hodnocení:**

Práci doporučuji k obhajobě

**Návrh klasifikace:**

A

**Posudek vypracoval(a):**

MgA. Barbora Ilič

**Datum:** 11. 5. 2025

(podpis oponenta)